

APUNTS

Víctor Sánchez
ESCRIPTOR ▸ vsanchez@ccoo.cat

EL DR. NO

L'articulista reflexiona sobre la democràcia actual que, diu, és una herència directa del franquisme que no s'ha superat

Un dels meus amics, de petit , feia col·lecció de segells. Els dies que li arribaven exemplars de lluny venia eufòric cridant des de lluny noms exòtics: Indonèsia, Singapur, Uruguai,....; ara està fascinat , descobreix que aquell mestre de Salamanca (ben mirat el nom també és exòtic) que teníem , es va oblidar d'anomenar-nos un grapat de nacions amagades que van apareixent en el camí cap a l'autodeterminació. El meu amic es pensa que ben aviat es crearan un munt de nous serveis de correus i així podrà incrementar la seva col·lecció oblidada en un prestatge entranyinat de les golfes: Ossètia del Sud, els Apatxes de l'oest, el Kurdistan, Euskal Herria,... qui sap?

Amb el meu amic també anàvem al cine a veure en **Joselito**, i a un policia feliu que feia d'escorta de l'emperadriu **Sissí**. Després els films esdevingueren menys flasquets i aparegué el cinema d'acció: el Col·lòs en flames, en **Maciste** contra en l'**Ursus** i ....el 007 contra el dr. NO. Tots aquests personatges ara són fantasmes que conviuen amb els rats-penats a Can Cusí, espai tan oblidat com els fets de La Jamància protagonitzada per **Abdó Terrades** i els seus republicans en el castell de Figueres.

Però entre tanta boira m'arriba una remor d'esperança. Diuen que l'espectre del DR.NO s'ha fet present al Rosselló del Sud (abans conegut com Alt Empordà.) Es veu que es manifesta en forma de regidor d'ajuntament en diversos pobles i viles. La remor confirma que l'han vist a Palau ,temps enrera els àngels de la guarda el van abandonar a Pau, però darrerament reneix amb força a la Comtal Vila dels jutges i notaris. Afirmen les males llengües que quan la gent va al seu despatx a demanar-li coses, el Dr. NO , de vegades els parla del bé comú.

«El proper dia si tenim salut després del NO_DO, estrena mundial: si no m'arregles allò meu, no et voto mai més, protagonistes el Dr.NO i Sissí»

«La memòria històrica que interessa molt a les noves generacions, ja que una democràcia mal construïda dóna lloc a aquest espectacle»

Diuen que diu que els interessos de la Vila no són pas la suma automàtica de tots els interessos particulars. El dr. NO ja és aquí , potser esdevingui una mà, un gest indicant entre la boira del post-franquisme, potser arribi a ser tan popular com ho fou aquell **Zorro** de les tardes del dijous a Can Cusí. Mirarem d'entendre el perquè del seu bateig, les causes socials i psicològiques del seu nomenament, la forma que adopten els partits aquí al Rosselló del Sud, on hi ha gent que encara escriu articles recordant la guerra del francès, mentre altres enganxen per les parets dels carrers , cartells que evoquen l'obra de Donatien Alphonse François.

És un tema profund que hauria de ser objecte d'un llarg debat, per començar és un problema de memòria històrica que interessa, molt i molt, a les noves generacions, ja que una democràcia mal construïda dóna lloc al lamentable espectacle que ja s'ha fet molt evident.

Però encara hi ha esperança, de fet , en una altra democràcia igual de torta que la nostra, el candidat que representa els qui fins els anys seixanta del segle anterior eren «estranys fruits penjats dels arbres» , L'Obama, aquest negre acaba de dir que el fet que la seva adversària tingui una filla adolescent embarassada no té cap rellevància política, que el problema és un altre.

Fins que aquí no estructurem un moviment prou fort que es proposi acabar amb el nostre caciquisme, herència directa del franquisme (és a dir dels qui ja s'aixecaren en armes contra el francès a començaments del segle XIX.) poca cosa farem. Si res més no escriure i recordar els nostres herois caiguts per la Llibertat, la Igualtat i la Fraternitat molt abans del 36, que això ens arriba de molt lluny , del rebesavi. I si no ja en parlarem.

El proper dia si tenim salut després del NO_DO , estrena mundial: si no m'arregles allò meu no et voto mai més, protagonistes el DR. NO i l'emperadriu SISSI. Aquí a la capital de la Catalunya Sud, que ben aviat esperem que sigui reconeguda.

Diari de Girona. 03/09/08